

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520202553
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3520202553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov, matka: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F., G. XXX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, advokátmi so sídlom B. XXXX, XXX XX F., a otec: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, XXX XX E. F., za účasti Krajskej prokuratúry Trenčín, Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, o návrhu otca na úpravu styku a zníženie výživného a o vzájomnom návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. NM-5P/52/2020-365 zo dňa 09.11.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., IV., V., VI., VII., VIII.
p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zvýšení výživného m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej A. v období od 17.05.2021 do 31.12.2022 sumou 200 eur mesačne, v období od 01.01.2023 do 30.06.2023 sumou 150 eur mesačne, v období od 01.07.2023 do 30.09.2023 sumou 200 eur mesačne a od 01.10.2023 sumou 300 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o nedoplatku na zročnom výživnom m e n í tak, že nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 17.05.2021 do 31.10.2023 v celkovej sume 1.274,19 eur j e otec p o v i n n ý splácať v mesačných splátkach po 70 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. NM-5P/52/2020-365 zo dňa 09.11.2023 Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol vo výroku I. tak, že návrh otca na úpravu styku s mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

Vo výroku II. otec je povinný prispievať na výživu mal. A. v období od 17.05.2021 do 31.12.2022 sumou 200,- EUR mesačne, v období od 01.01.2023 do 30.06.2023 sumou 150,- EUR mesačne, v období od 01.07.2023 do 30.09.2023 sumou 200,- EUR mesačne a od 01.10.2023 sumou 350,- EUR mesačne, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

Vo výroku III. nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 17.05.2021 do 31.10.2023 v celkovej sume 1.324,19 EUR je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 70,- EUR spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Vo výroku IV. týmto sa mení Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.04.2019 č. k. 11P/11/2018-162 vo výroku III. v spojení s Opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.05.2019 č. k. 11P/11/2018-180 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 22.10.2019 č. k. 27CoP/54/2019-242.

Vo výroku V. súd ruší Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.05.2021 č. k. 5P/52/2020-115 v časti, v ktorej bol upravený styk otca s maloletou A. na dobu od 18.06.2021 naďalej. Vo výroku VI. súd priznáva znalkyni D. H. D., s miestom výkonu činnosti F., I. G. E. XXX/XX, odmenu za vykonané znalecké dokazovanie a náhradu hotových výdavkov vo výške 1.750,60 EUR, ktorá bude vyplatená na účet znalkyne vedený vo J., K., č. účtu E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, v sume 40,- EUR zo záloh zložených otcom, a to vo výške 20,- EUR (zaúčtovanej pod D14, položka registra 7, rok 2022, číslo účtovného dokladu 30012023), a 20,- EUR (zaúčtovanej pod D14, položka registra 7, rok 2022, číslo účtovného dokladu 03122022) a vo zvyšnej časti vo výške 1.710,60 EUR z rozpočtových prostriedkov súdu.

Vo výroku VII. otec je povinný zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 1.710,60 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo výroku VIII. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 35, § 36 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 až 3, § 62 ods. 1 až 7, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

2. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2017 č. k. 9P/36/2016-479 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.05.2018 č. k. 5CoP/19/2018-544 boli obidve deti - maloletá A., aj D. v tom čase maloletý, zverené do starostlivosti matky, bolo určené výživné, styk otca s deťmi súd neupravoval. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.04.2019 č. k. 11P/11/2018-162 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.05.2019 č. k. 11P/11/2018-180 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.10.2019 č. k. 27CoP/54/2019-242 súd zrušil výchovné opatrenie a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej A. sumou 150 eur mesačne od 21.09.2018.

Vzhľadom na skutočnosť, že otec detí vzal svoj návrh vo vzťahu k synovi D. späť, bolo konanie v tejto časti zastavené uznesením tunajšieho súdu zo dňa 09.11.2023 č. k. NM-5P/52/2020-365.

Predmetom konania ostal návrh otca na úpravu styku s maloletou A. a zníženie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú A.. Naposledy bol styk upravený uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.05.2021 č. k. 5P/52/2020-115, kedy súd nariadil neodkladné opatrenie rodičom i maloletej A., a to otcovi povinnosť zúčastniť sa psychologického poradenstva v Centre pre deti a rodiny (CDR) D. v období od 21.05.2021 do 11.06.2021, maloletej A. povinnosť zúčastniť sa psychologického odborného poradenstva v L. D. v období od 18.06.2021 do 27.08.2021 a matke povinnosť zabezpečovať privedenie maloletej do CDR. Súd tiež upravil stretávanie sa otca s A. na obdobie od 18.06.2021 v priestoroch CDR D. bez prítomnosti matky.

Pri odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie vychádzal zo správ CDR D. a zároveň bolo nariadené aj znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku č. 12/2023 vyplynulo, že vzťah medzi rodičmi maloletej je vážne narušený, je medzi nimi narušená komunikácia, absentuje schopnosť konštruktívne sa dohodnúť o základných rodičovských úlohách. U obidvoch rodičov je prítomná tendencia vracať sa k minulým vzťahovým témam a zraneniam, dominantnejšia je táto tendencia u otca maloletej, ktorý opakovane prechádza k devalvácii matky maloletej. U otca je pozorované ambivalentné vnímanie detí - idealizácia maloletej A. a devalvácia syna D. (až na úrovni snahy o zbavenie sa otcovstva). Aj napriek realizovaným opatreniam nie je podľa znaleckého posudku aktuálne maloletá schopná stretávať sa s otcom v takom rozsahu, ako to on požaduje v návrhu. Nútenie maloletej do stretávania sa s otcom môže prehĺbiť celkový odpor maloletej k jeho osobe a vzhľadom na osobnú históriu vzťahu je zároveň riziko vyššej neurotizácie a psychosomatických ťažkostí u maloletej. Zároveň pri absencii dlhodobej psychoterapie u otca znalkyňa uvádza vysoké riziko reťazenia ďalších vzťahových zranení (devalvácia maloletej, devalvácia jej vzťahovo blízkych osôb). Maloletá by mohla vyťažiť z cieľenej psychoterapie, kde by mohla v bezpečnom prostredí a vzťahu spracovať potencionálne traumatické a záťažové obsahy. Rovnako vhodné by bolo absolvovanie psychoterapie pre otca maloletej (samozrejme za predpokladu dobrovoľnosti), kde by si okrem iného mohol osvojiť vhodnejšie akceptujúce formy komunikácie.

V ďalšom súd prvej inštancie uviedol, že už v čase, keď súd maloletú A. zveroval do osobnej starostlivosti matky, bolo poukázané na potrebu obnovenia styku otca s oboma deťmi. Aj v konaní, ktoré predchádzalo tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie, sa rodičia zúčastňovali stretnutí u psychológa, avšak bez zásadnejšieho výsledku. Od zverenia maloletej A. do starostlivosti matky (r. 2018) k výraznejšiemu posunu vo vzťahu otca a maloletej nedošlo, maloletá A. sa s otcom nestretáva, trvalo ho odmieta, nechce

vzťah s ním obnoviť. Zo znaleckého posudku č. 12/2023 ďalej vyplynulo, že ak si otec chce obnoviť vzťah s dcérou, musí sa ju najskôr naučiť počúvať a chápať, čo v súčasnosti nevie. Otec sa zameriava na vlastné potreby a pocity ako na potreby a pocity svojej dcéry. Všetky vyjadrenia otca aj na pojednávaní súdu sú negatívne ladené voči matke maloletej, za všetko môže matka, vlastnú zodpovednosť otec nepripúšťa. Poukazuje na psychické ochorenie matky (matka bola opakovane znalecky vyšetovaná a ani jeden zo znalcov neuvádza potrebu vyšetrenia jej duševného stavu), avšak je zrejmé, že deti v čase výchovy matky prosperujú po všetkých stránkach. Pozitívne stránky matky otec neuvádza. Je pravdou, že matka maloletú nepochybne vo vzťahu k otcovi nepodporuje, ale táto skutočnosť nie je rozhodujúcou pri odmietaní dcéry stretnúť sa s otcom. Za týchto okolností súd prvej inštancie konštatoval, že styk maloletej s otcom nie je v jej záujme. Ak by súd nútil maloletú do stretávania sa s otcom, vyvolalo by to u nej ešte väčší odpor k otcovi. Obnovenie vzťahu s dcérou je výlučne na otcovi maloletej. Ten musí zmeniť svoje správanie, naučiť sa reagovať na potreby iných, pochopiť svoje nedostatky a svoj podiel viny a následne sa opäť pokúsiť obnoviť vzťah s dcérou. Úlohou súdu je chrániť záujem dieťaťa, nie rodičov a v jeho záujme je, aby žilo pokojným spôsobom života bez stresu a nátlaku. Súd prvej inštancie preto za súčasnej situácie návrh otca na úpravu styku s dcérou zamietol. Súčasne zrušil aj nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol dočasne upravený styk otca s dcérou na pôde CDR D., nakoľko v tejto časti nebolo trvanie neodkladného opatrenia časovo obmedzené (bol určený iba jeho začiatok).

Otec sa domáhal zníženia výživného z dôvodu, že je nezamestnaný a matka zvýšenia výživného, kde žiadala zvýšiť výživné od 01.03.2021 na sumu 250 eur mesačne a od 01.09.2023 na sumu 400 eur mesačne. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia poukázal na to, že na strane maloletej došlo k výraznému zvýšeniu nákladov, na hradení ktorých by sa mali zúčastňovať obidvaja rodičia. Maloletá má veľa záujmov ako tanec, hudba. Počas trvania konania sa potreby maloletej menili, maloletá od 01.09.2023 začala navštevovať gymnázium, kam dochádza denne, a kde má vyššie výdavky na štúdium (literatúra, rôzne školské akcie), čo matka preukázala. Zvýšené sú aj výdavky na lekárske ošetrovanie zubov, matka maloletej má v zásade postupne sa zvyšujúci príjem, ktorý riadne zistil súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia. Otec stále dosahuje príjem, ktorý nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam, okrem výživného dcére ničím neprispieva, nepodieľa sa na jej mimoriadnych výdavkoch. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že zníženie výživného nie je nielen v záujme maloletej, ale nenasvedčujú mu ani pomery na strane otca. Súd prvej inštancie zisťoval, aké sú možnosti zamestnania pre obchodných zástupcov vo viacerých firmách, kde príjem sa pohybuje vo výške od 1.200 až 2.000 eur mesačne. Pri spriemerovaní by tak mohol otec dosahovať príjem vo výške minimálne 1.600 eur mesačne v hrubom, t. j. zhruba 1.100 eur v čistom. Otec maloletej nie je ničím limitovaný, nemusí vykonávať na rozdiel od matky osobnú starostlivosť o dieťa, teda jeho práca nemusí byť v mieste bydliska. Zároveň nepredložil doklady o tom, že by bola na strane rodičov, pri ktorých uviedol, že im poskytuje pomoc, potrebná celodenná opatera z jeho strany. Otec maloletej by ako pracovník vo výrobe dosahoval príjem vo výške 900 až 1.000 eur mesačne, čo je súdu z iných konaní všeobecne známe a aj z tohto príjmu by bol schopný v oveľa vyššej výške sa podieľať na nákladoch maloletej. Podľa jeho vlastného vyjadrenia si prácu hľadá cez internet, má vysokoškolské vzdelanie I. stupňa v odbore manažment a marketing, ovláda nemecký a anglický jazyk s tým, že uvádzal, že učí hru na gitare, toto robí bezplatne. Privyrábal si podľa vlastného vyjadrenia prekladmi do leta 2022, z čoho mal asi 50 eur mesačne. Pokiaľ mal aj ponuky práce, tak vo firme Elster na E. F., táto firma jeho očakávania nespĺnila. Poukázal na to, že prenajíma dom za 100 eur mesačne, o čom predložil čestné prehlásenie. Zároveň bolo preukázané, že otec mal vyživovaciu povinnosť k synovi D. do júna 2023 a táto bola zrušená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.11.2023 č. k. 76Pc/8/2023-13 od 25.07.2023. Súd prvej inštancie na základe takto vykonaného dokazovania a zistených skutočností od podania návrhu na zvýšenie výživného do decembra 2022 zvýšil na strane otca výživné u maloletej A. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 200 eur. Tu zohľadňoval, že otec mal vyživovaciu povinnosť ešte aj k synovi D.. Po zaplatení výživného vo výške celkovo 450 eur (výživné na D. bolo vo výške 250 eur), by otcovi maloletej pri zohľadnení potencionálneho príjmu cca 1.100 eur zostávala stále suma postačujúca na uspokojenie všetkých jeho nevyhnutných potrieb. Suma 200 eur bola primeraná v rokoch 2021 a 2022 na uspokojovanie potrieb maloletej pri zohľadnení vyživovacej povinnosti matky. Od 01.01.2023 bol následne otec maloletej dlhodobo práceneschopný, jeho príjem sa znížil, preto v tomto období bolo výživné do júna 2023 ponechané v pôvodnej výške 150 eur. Od júla 2023 do septembra 2023 bolo výživné na maloletú zvýšené na sumu 200 eur vychádzajúc zo skutočnosti, že v tomto období poberal otec maloletej iba nemocenské dávky, avšak odbudla mu vyživovacia povinnosť na syna D.. Od októbra 2023 bolo výživné na maloletú A. zvýšené na sumu 350 eur, ktorá zohľadňuje potreby maloletej. Otec maloletej sa zaevidoval ako nezamestnaný po tom, čo prestal byť práceneschopný a tu už vychádzal v tomto období súd prvej inštancie z potencionálneho príjmu otca, t. j. zo sumy 1.100 eur mesačne.

Otec napriek tomu, že vie, že má nezaopatrené dieťa, sa nezamestnal (hoci mohol) a uspokojil sa s tým, že mu budú vyplácané iba dávky v nezamestnanosti, hoci ponúk zamestnania je na trhu práce dostatok. Zároveň súd prvej inštancie určil aj nedoplatok na výživné otcovi za obdobie od podania návrhu do 31.10.2023, t. j. od 17.05.2021 do 31.10.2023. Zároveň rozhodol, že určením výživného v novej výške došlo k zmene pôvodného rozhodnutia o výživnom. V ďalšom rozhodol aj o odmene za znalecké dokazovanie, priznal znalkyni odmenu v celkovej výške, ktorá bola uplatnená 1.710,60 eur s tým, že súd prvej inštancie konštatoval, že znalecké dokazovanie bolo vykonané predovšetkým v záujme otca maloletej. Tento opakovane žiadal o styk s dcérou. Opakovane sú vypracované znalecké posudky, z ktorých však jednoznačne vyplýva, že je práve úlohou otca, aby zmenil svoje správanie a priblížil sa svojej dcére, či synovi. Vychádzajúc zo všetkých týchto skutočností preto súd prvej inštancie na náhradu trov štátu ohľadne znalečného vo výške 1.710,60 eur zaviazal iba otca maloletej. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. V odvolaní uviedol, že ho podáva do výroku o úprave styku a o výške výživného na maloletú, ako aj do všetkých ďalších výrokov a častí. V rámci odôvodnenia uviedol, že súd prvej inštancie rozhodoval na základe dlhodobého tendenčných vyjadrení a záverov o vzťahu maloletej k otcovi a nevysporiadal sa so skutočným negatívnym vplyvom matky a jej okolia na maloletú. Pri stanovení výšky výživného sa súd riadne a úplne nezaoberal a nevysporiadal so všetkými dôkazmi, nebral do úvahy príjmy a výdavky tak na strane matky, ako aj otca. Za primerané výživné s prihliadnutím na potreby maloletej a príjmy a výdavky rodičov považuje výživné v takej výške, ako uviedol v návrhu na zníženie výživného. Z tohto dôvodu navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých častiach v nadväznosti na určenie výživného na maloletú A. a tento zmenil tak, že navrhovateľ je oprávnený stýkať sa s maloletou podľa návrhu a v časti platenia výživného je povinný platiť výživné na maloletú A. mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky podľa návrhu otca.

4. Okresná prokuratúra k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie považuje za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu otca matka uviedla, že nie je riadne odôvodnené. Matka sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, považuje ho za vecne správny, vychádzajúci zo správne zisteného skutkového stavu, detailne a precízne odôvodnený. Otec v podanom odvolaní neuvádza žiadnu takú relevantnú odvolaciu námietku, ktorá by mohla spochybniť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. K téme styku maloletej s otcom poukázala na závery znaleckého posudku, podľa ktorého potenciál významnejšie negatívne ovplyvňovať aj postoj maloletej vo vzťahu k druhému rodičovi má otec (tendencia k devalvácii, externalizácii viny). V ďalšom matka uviedla, že súd prvej inštancie pri posudzovaní možnosti a schopnosti otca ako povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť pre určenie výšky výživného na maloletú, vychádzal z princípu potenciality príjmov podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, čiže vychádzal z potencionalného príjmu, ktorý by dosahoval otec vzhľadom na svoje vzdelanie, prax a zdravotný stav, a to z príjmu vyplývajúceho z ponuky práce minimálne vo výške 1.600 eur brutto mesačne. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu okresnej prokuratúry tak, že súhlasila s týmto vyjadrením v celom rozsahu.

7. Otec vo vyjadrení k zástupcovi okresnej prokuratúry a k vyjadreniu matky uviedol, že trvá na všetkom, čo uviedol v podanom odvolaní.

8. Iné vyjadrenia do konania doložené neboli.

9. Podaním doručeným odvolaciemu súdu 19.03.2024 Krajská prokuratúra Trenčín oznámila, že preberá vstup do konania a žiada o zaslanie všetkých ďalších s vecou súvisiacich písomností k uvedenej spisovej značke.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania

podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v časti potvrdil a podľa ust. § 388 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP v časti zmenil.

11. Pre nariadenie pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem).

12. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na úpravu styku s maloletou A., ako aj vo výrokoch IV., V., VI., VII. a VIII. je vecne správne, a preto tieto výroky potvrdil. Argumentácia súdu v týchto častiach bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Všetky dôvody, ktoré otec uvádzal v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd teda preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť.

13. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza, že základným právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov mu takéto prostredie zabezpečiť. V prípade, že medzi rodičmi dieťaťa dochádza k dlhodobejším nezhodám, čo je aj v danom prípade, prípadne obaja alebo jeden z nich sa správa neprimerane a ich spolužitie nevytvára vhodné prostredie pre zdravý rast dieťaťa, je dôvodné, ak sa dieťa zverí do osobnej starostlivosti len jedného z nich a upravia sa rodičovské práva a povinnosti. Z uvedeného vyplýva, že aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, starostlivosti oň, i na budovanie citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi, realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zväžiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov, ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosti medzi bydliskom dieťaťa a rodičov a podobne.

V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je ústredným záujmom a predovšetkým sa prihliada na záujem maloletého dieťaťa na zdravom fyzickom a psychickom vývoji, pričom tento pojem záujem maloletého dieťaťa nie je možné zamieňať s individuálnymi záujmami rodičov alebo s ich individuálnymi predstavami o starostlivosti o maloleté dieťa. Ak dieťa vyslovene styk odmieta (napr. v prípadoch ak je odmietanie rodiča dieťaťom zapríčinené správaním toho rodiča), je podľa ESLP použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že môže mať za následok degradáciu vzťahu medzi dieťaťom a neempatickým rodičom (rozsudok ESLP vo veci Kapr proti Českej republike zo dňa 28. marca 2006).

14. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a v záujme maloletého dieťaťa, keď návrh na úpravu styku otca zamietol a predovšetkým prihliadal na záujem maloletého dieťaťa, vrátane názoru maloletej, ktorá vo veku 16 rokov jednoznačne opakovane pred kompetentnými osobami, vrátane kolízneho opatrovníka, psychológa, znalkyne, ktorá vypracovala znalecký posudok v rámci konania, sa vyjadrila, že sa odmieta s otcom stykať. V danej veci teda platí rozhodnutie, ktorým bolo naposledy rozhodované o tom, že styk maloletej s otcom sa neupravuje, čo znamená, že otec s maloletou sa môže stretávať do budúca, maloletá má možnosť, ak bude mať záujem, kontaktovať kedykoľvek otca a s ním sa stretnúť. Podľa znaleckého posudku aktuálne však maloletá schopná stretávať sa s otcom v takom rozsahu, ako to on požaduje v návrhu, nie je schopná. Obnovenie vzťahu s dcérou, teda maloletou, je výlučne na otcovi maloletej. Čiže ten musí zmeniť svoje správanie, naučiť sa reagovať na potreby iných, pochopiť svoje nedostatky a pokúsiť sa obnoviť vzťah s maloletou.

15. Odvolací súd preskúmal aj napadnutý druhý a tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zvýšení výživného a dospel k záveru, že tento nie je vecne správny a je potrebné ho v zmysle § 388 CSP zmeniť. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, čo sa týka určenia výživného na maloletú A. za obdobia od 17.05.2021 do 30.09.2023, kde súd prvej inštancie správne zohľadnil počas jednotlivých období majetkové a príjmové pomery otca, berúc do úvahy zmenu pomerov aj na strane maloletej. Čo sa týka určenia výživného na maloletú A. od 01.10.2023, súd prvej inštancie zvýšil výživné na sumu 350 eur mesačne. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, kedy vychádzal z potencionálneho príjmu otca maloletej, ktorý stanovil, keďže otec maloletej je od začiatku októbra 2023 evidovaný na úrade práce, vo výške cca 1.100 eur v čistom mesačne. Zároveň je potrebné uviesť, že bolo potrebné prihliadnuť aj k tým skutočnostiam, ktoré uvádzal súd prvej inštancie, a to, že je v schopnostiach

a možnostiach otca maloletej nájsť si prípadne aj ďalšiu prácu (brigády), keďže otec ovláda nemecký a anglický jazyk, učí hru na gitare. Je možné aj týmto spôsobom si zvýšiť príjem. Odvolací súd poukazuje aj na to, že bolo preukázané, že otec maloletej za nájom za užívanie domu poberá len čiastku 100 eur mesačne, podľa názoru odvolacieho súdu je takáto výška nájomného neprimeraná, čím sa otec vzdal bez dôvodu majetkového prospechu z prenájmu. Zároveň treba uviesť, že došlo aj k zrušeniu vyživovacej povinnosti otca k synovi D. od júna 2023. Čiže toto sú všetky skutočnosti, na ktoré správne súd prvej inštancie prihliadal, keď zvýšil výživné otcovi na maloletú A. za obdobie od 01.10.2023. Odvolací súd (oproti súdu prvej inštancie) však dospel k záveru, podľa ktorého primeraným výživným za daných okolností je 300 eur mesačne, t. j. cca 25 % z príjmu otca maloletého dieťaťa, čo je v súlade s ustálenou judikatúrou. Takýto rozsah možno považovať za primeraný v prípade maloletého dieťaťa, ktoré študuje na strednej škole prihliadnúc k tomu, že otec maloletého dieťaťa už nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd potom zmenil výroky II. a III. s tým, že výživné za obdobie od 01.10.2023 znížil na sumu 300 eur mesačne, ostatné zvýšené výživné, ktoré bolo ustálené v rámci výroku II., považoval za správne určené. Keďže výživné odvolací súd zmenil, to znamená, že znížil na sumu 300 eur mesačne, pri ktorej výške výživného nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 17.05.2021 do 31.10.2023 (ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie) predstavuje sumu 1.274,19 eur, tento nedoplatok povolil otcovi maloletého dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 70 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku.

17. O náhrade trov odvolacieho a prvostupňového konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 52 CMP, nezistil dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať niektorému z účastníkov ich náhradu podľa § 55 CMP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).